

A Magyar Köztársaság nevében!

A Dr. Nochta Tibor ügyvéd (7621 Pécs, Perczel utca 11.) által képviselt **felperes neve**(felperes címe) felperesnek a Dr. Trinn Tamás ügyvéd (7626 Pécs, Rákóczi út 73/B.) által képviselt **I. rendű alpers neve** (I. rendű alpers címe) I. rendű és a **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. április 5. napján kelt 3.G.40.019/2007/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán a Pécsi Ítéltábla meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek egyetemleges jogosultsággal, 15 napon belül 975.000,- (kilencszázhetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az Állami Adóhatóság felhívására 900.000,- (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Azt állapította meg, hogy az alperesek azzal, hogy a tulajdonukban álló vezeték a felperesi ingatlanon húzódik, a felperes sérelmére birtokháborítást nem követtek el, a vezetékek léte a felperesi ingatlanon nem jogellenes, így azok eltávolítására az alperesek nem kötelezhetőek. Megállapította azt is, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a villamosvezeték áthelyezésére szerződés nem jött létre, az I. rendű alperes ezért a vezeték ingatlanból történő kihelyezésére szerződés alapján sem köteles. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes villamos légvezetéke a felperes tulajdonszerzését megalapozó szerződés megkötésekor

nyilvánvalóan látható volt, a II. rendű alperesi gázvezeték ugyan látható nem volt és az ingatlan-nyilvántartásba sem volt bejegyezve, valamint a II. rendű alperes annak helyszíni megjelölését is elmulasztotta, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján - a bizonyítékok mérlegelése útján - azonban arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a gázvezeték létéről ennek ellenére tudott, így amennyiben a gázvezeték létevel kapcsolatban kára is keletkezett, úgy az nem a II. rendű alperes felróható magatartásával áll okozati összefüggésben. Megállapította azt is, hogy miután az I. rendű alperes nyilvánvalóan látható légvezetéke már önmagában a földkitermelést megakadályozta, a kár már önmagában emiatt bekövetkezett, a II. rendű alperesi magatartás ezért sincs okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete teljesítését kérte. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes magatartása, nevezetesen, hogy a vezetékjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének eltűnése folytán előállott helyzetet nem rendezte, valamint, hogy a vezetéket a természetben nem jelölte meg, olyan magatartás, amely a felperest ért kárral összefüggésben áll. A felperes továbbra is állította azt, hogy közte és az I. rendű alperes között a vezetékek áthelyezésére vonatkozóan a szerződés létrejött, mert az I. rendű alperes 2004. június 17. napján írt levele szerződési ajánlat volt, melyet a felperes 2004. június 30-án írásban elfogadott. Hivatkozott emellett arra is, hogy az I. rendű alperes vezetékjoga csak egy 1990-es államigazgatási határozat alapján keletkezett, azt az akkori tulajdonosnak nem kézbesítették, így álláspontja szerint a vezetékjog nem is jött létre, emellett az ingatlan-nyilvántartásba sincs bejegyezve. A II. rendű alperessel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy miután a II. rendű alperes részére sincs bányászolgalmi jog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezve, ezért arra vele (felperessel) szemben, mint az ingatlan-nyilvántartás adataiban bízva, ellenérték fejében és jóhiszeműen szerző féllel szemben a II. rendű alperes nem hivatkozhat. Ezért álláspontja szerint mindkét alperes jogszabály alapján is kötelezhető arra, hogy a vezetékeiket a felperesi ingatlanról helyezze ki.

Az alperesek ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást túlnyomó részben helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes a 2004. március 24-én az I. rendű alpereshez intézett levelében kérte, hogy az I. rendű alperes a területén húzódó villamosvezetéket vagy a terület szélére, vagy közterületre helyezze át. Közölte, hogy a vezetékek áthelyezése sürgős, mert az ingatlan építési területté nyilvánítása folytán az építkezés megkezdéséhez, annak alapvető feltétele a távvezeték áthelyezése. Az I. rendű alperes 2004. április 15-én válaszolt a felperes levelére és közölte, hogy mint az ingatlan tulajdonosa

kérheti a közcélú hálózat és tartószerkezetei áthelyezését, azonban csak akkor, ha vállalja az azokkal kapcsolatos költségek viselését. Közölte, hogy a vezetékek áthelyezésének becsült költsége 9.600.000,- Ft + ÁFA, és megrendelés esetén a tervezés és kivitelezési munkákra hat hónapos határidővel vállalkozik. A tervezési munkák várható költségét 400.000,- Ft-ban jelölte meg. 2004. július 17-én az I. rendű alperes azt közölte a felperessel, hogy előzetes bejárás alapján az elvégzendő munka becsült költsége 11.960.000,- Ft + ÁFA, megrendelés esetén a tervezési és kivitelezési munkákra hat hónapos határidővel vállalkozik és a kiviteli tervek birtokában tudja az elvégzendő munka költségét pontosítani, közölte, hogy a tervezési munkák várható költsége 400.000,- Ft. Közölte azt is az I. rendű alperes, hogy e tájékoztató elfogadása esetén a tervezési munkákra vonatkozó megállapodást a felperes címére megküldi.

A felperes 2004. június 30-án - a 2004. április 17-i II. rendű alperesi levélre hivatkozva - megrendelte a 6540. helyrajzi számú, valamint 6538 helyrajzi számú telken áthaladó vezetékek áthelyezésének tervezési munkáit, vállalva az árajánlatban feltüntetett várható 400.000,-Ft költséget. 2004. július 6-án a felperes az I. rendű alperesnek újabb levelet küldött, melyben a 2004. április 15-i I. rendű alperesi levélre reagálva azt közölte, hogy e válaszelevélben foglaltakat nem áll módjában elfogadni, mert álláspontja szerint az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés hiányában az I. rendű alperes a vezetékjogát nem gyakorolhatja, ezért a vezetékek felperesi ingatlanon történő elhelyezése ellen tiltakozott.

Ezt követően 2005. január 5-ig a felek között levélváltás nem volt, majd 2005. január 5-én kelt levelében a felperes megnövekedett villamos-energia szükségletéről tájékoztatta az I. rendű alperest, kérte egyúttal a 2004. június 30-i tervezési megrendelés mielőbbi teljesítését E levélre az I. rendű alperes 2005. február 21-én válaszolt, és a megváltozott energiaigénnyel kapcsolatban a felmerülő költségekről a felperesnek tájékoztatást adott, és írásos visszajelzését kérte, közölve, hogy azután vállalkozási szerződését postázza.

A 2005. április 14-én írt levelében a felperes a megnövekedett energiaigényét visszavonta, az átmenő vezetékek áthelyezése iránti kérelmét fenntartotta. 2005. április 15-én írt levelében azt kifogásolta, hogy az I. rendű alperes az állítása szerint érvényesen létrejött vállalkozási szerződés ellenére az általa megrendelt terveket nem készítette el, ezért 2005. április 30-ig ideiglenes jelleggel a vezetéket haladéktalanul a telekhatárra helyezze ki.

A II. rendű alpereshez a felperes első ízben 2004. április 11. napján intézett levelet, mely levelére a II. rendű alperes 2004. május 11-én válaszolt, majd 2004. június 30-án kelt levelében a felperes azt az álláspontját közölte a II. rendű alperessel, hogy miután a II. rendű alperesnek semmilyen jellegű szolgalmi jogosultsága az ingatlanon nincs, a gázvezeték léte ellen tiltakozik, és kérte azt, hogy a mulasztás miatt kialakult helyzetet a II. rendű alperes rendezze. A II. rendű alperes 2004. július 28-án közölte a felperessel azt az álláspontját, hogy az ingatlanon bányaszolgalmi joggal rendelkezett, és az eltűnt ingatlan-nyilvántartási bejegyzés pótlása iránt

intézkedni fog. 2004. augusztus 17-én a felperes és a II. rendű alperes egyeztetést tartottak a K. hivatalos helyiségében, melyben a felperes azt a javaslatot tette a II. rendű alperesnek, hogy vagy vásárolja meg a perbeli területet, vagy pedig helyezze át saját költségén a gázvezetékét az általa megjelölt sávra, és erre vonatkozóan szolgalmi jogosultságot engedélyez a gázszolgáltatónak. A II. rendű alperes a felperes egyik ajánlatát sem fogadta el.

A felperes és G. P. között 2002. szeptember 13-án létrejött adásvételi előszerződés szerinti teljesítési határidő 2005. május 20 napja volt.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel is helyes érdemben az elsőfokú bíróság ítélete, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy mindkét alperes jogosult vezetékelhelyezés céljára a felperesi ingatlan részleges használatára és ezzel összefüggésben a felperes tulajdonosi jogainak korlátozására, ezért a felperes alappal - jogcím hiányában - nem kérheti azt, hogy az alperesek vezetékeiket a felperesi ingatlanról távolítsák el. Kiegészíti e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását azzal, hogy az alperesek használati jogát, és a felperes kötelezettségeit alapvetően a Ptk. 108.§ (1) bekezdése rendezi, mely szerint az ingatlan tulajdonosa túrni köteles, hogy az erre külön jogszabályban felsorolt szervek - szakfeladataik ellátásához szükséges mértékben - az ingatlant időlegesen használják, arra használati jogot szerezzenek, vagy a tulajdonjogát egyébként korlátozzák. A Ptk. 171. §-a értelmében az ingatlanra közérdekből, a külön jogszabályban feljogosított szervek javára - államigazgatási szerv határozatával - szolgalmat vagy más használati jogot lehet alapítani. A (2) bekezdés szerint a használati jog alapításának eseteit, továbbá a kártalanítás szabályait külön jogszabály állapítja meg. A használati jog alapításáért kártalanítás jár.

A perbeli esetben irányadó külön jogszabály az I. rendű alperes tekintetében a VET., mégpedig - miután a vezetékelhelyezésére az 1940-es években került sor - az 1963. január 1-jén hatályba lépett 1962. évi IV. törvény (a továbbiakban VET. 1.), amelynek végrehajtási rendelete a 62.§ (2) bekezdésében kimondta, hogy a VET. hatálybalépésekor meglévő vezetékekre a vezetékelhelyezési jogot (VET. 9.§-a) a tényleges állapotnak megfelelően engedélyezettnek kell tekinteni. A VET. 9.§-a pedig úgy rendelkezik, hogy az állami tulajdonban lévő villamosműhöz tartozó vezetékek és azok tartószerkezeteinek idegen ingatlanon történő elhelyezésére és üzemben tartására az ipari miniszter az üzemeltető javára vezetékelhelyezési jogot engedélyezhet. A (3) bekezdés szerint a vezetékelhelyezési jog ingyenes, és gyakorlása a mindenkori üzemeltetőt illeti meg. A vezetékelhelyezési jog alapján a Vhr. 32.§-a szerint a villamosmű üzemeltetője idegen ingatlanon föld alatti és föld feletti vezetéket, elosztó, csatlakozó- és üzemi távközlő vezetéket helyezhet el.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből következik tehát az, hogy az I. rendű alperes jogelődje által a VET. hatálybalépését megelőzően létesített villamosvezetékre a vezetékJogot 1963. január 1-ével engedélyezettnek kellett tekinteni, és e vezetékJoga az I. rendű alperesnek a perbeli ingatlanon azóta is töretlenül fennáll.

A II. rendű alperesi vezeték úgyszintén az 1940-es években épült, a vezeték jogi sorsát első ízben az 1970. július 1-jén hatályba lépett, a gázenergiáról szóló 1969. évi VII. törvény rendezte, mely 33.§ (1) bekezdésében kimondta, hogy gázszállító és gázelosztó vezeték idegen ingatlanon történő elhelyezésére a BT. (azaz a bányászatról szóló 1960. évi III. törvény) rendelkezéseit kell alkalmazni. Kimondta azt is egyben e törvény - mégpedig 37.§-ában -, hogy az idegen ingatlanon a törvény hatálybalépésekor már meglévő gázüzemi létesítmény elhelyezésére a gázüzemet bányaszolgalmi jog illeti meg.

A fentiekből következik tehát az, hogy a II. rendű alperesnek a perbeli ingatlanon az idézett 1969. évi VII. törvény 37.§-a alapján 1970. január 1-jén keletkező bányaszolgalmi joga keletkezett, és az azóta is töretlenül fennáll.

Miután a fent idézett jogszabályok az I. és II. rendű alperes vezeték-, illetve szolgalmi jogának fennállását rendezték, így a későbbi időpontokban meghozott államigazgatási határozatok e tárgyban szükségtelenek voltak, az alperesi jogokat nem e határozatok alapították, ezért a határozat kézbesítésével, hatályával kapcsolatos fellebbezésbeni hivatkozással a másodfokú bíróság nem foglalkozott.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben is, hogy az I. rendű alperes vezetékJoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének hiánya, illetve a II. rendű alperes szolgalmi joga bejegyzésének „eltűnése” az alpereseket megillető vezeték-, illetve szolgalmi jog gyakorlását, illetőleg annak fennállását nem érinti. E körben az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a VET. 1. rendelkezéseire, mely a légvezetékek telekkönyvbe való bejegyzését nem tette kötelezővé, és arra, hogy mind az 1994. évi XLVIII. számú törvény (VET 2.), mind a 2001. évi CX. számú törvény (VET 3.) szerint a vezetékJog jogerős államigazgatási határozat alapján gyakorolható. Hozzáteszi még a másodfokú bíróság, hogy mind a VET 2, mind a VET 3. rendelkezése szerint a vezetékJog az ingatlan mindenkori tulajdonosát terhelő, azaz dologi hatályú jog.

A II. rendű alperes szolgalmi jogával összefüggésben is helyesen hívta fel az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat, és helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy mind a hatályos, mind pedig a hatályon kívül helyezett jogszabályok kimondták azt, hogy a bányaszolgalmi jog gyakorlásának az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés hiánya nem akadály. Hozzáteszi a másodfokú bíróság, hogy e szolgalmi jog a Ptk. rendelkezései szerinti dologi hatályú, azaz az ingatlan mindenkori tulajdonosát terhelő jog.

Az elsőfokú bíróság által fentebb felhívott jogszabályokkal összhangban vannak az ingatlan-nyilvántartási rendelkezések is, mégpedig az 1972. évi 31. számú, már

hatályon kívül helyezett, az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényerejű rendelet, valamint a jelenleg hatályos 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban Inytv.) rendelkezései is. Az 1972. évi 31. számú törvényerejű rendelet 6.§ (2) bekezdésében kimondta azt, hogy a bejegyzés hozza létre az átruházáson alapuló tulajdonjogot, továbbá a szerződésen alapuló kezelői jogot, földhasználati jogot, haszonélvezeti jogot, használat jogát, telki szolgalmat és a jelzálogjogot, e felsorolásban a 6.§ (1) bekezdés f) pontja szerinti vezetékJog, vízvezetési- és bányaszolgalmi jog nem szerepelt, azaz e törvényerejű rendelet sem a bejegyzéssel keletkező jognak tekintette a vezetékJogot, illetőleg a bányaszolgalmi jogot.

A jelenleg hatályos, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 3.§ (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy egyes jogok az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdoni lapra történő bejegyzéssel keletkeznek, mégpedig a (2) bekezdés szerint az átruházáson alapuló tulajdonjog, a szerződésen alapuló vagyonkezelői jog, földhasználati jog, haszonélvezeti jogok és a használat joga, a telki szolgalmi jog és a jelzálogjog. A 3.§ (4) bekezdése kimondja azt, hogy e törvényben meghatározott egyes jogilag jelentős tények, illetőleg hatósági határozat vagy jogszabály erejénél fogva keletkező jogok bejegyzésének elmaradása - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a hozzájuk fűződő joghatást nem érinti. A vezetékJogot, valamint a szolgalmi jogot az ingatlanhoz kapcsolódó jogok között az Inytv. 16.§ f) pontja tartalmazza, a 3.§ (4) bekezdésétől eltérő rendelkezést azonban e bejegyzendő jogok tekintetében az nem tartalmaz, következésképpen e jogok a 3.§ értelmében nem a bejegyzéssel keletkeznek, illetve bejegyzésük elmaradása a hozzájuk fűződő joghatást nem érinti.

A fentebb idézett, az alperesekre vonatkozó speciális jogszabályi rendelkezések, valamint az Inytv. rendelkezései szerint is az I. rendű alperes a vezetékJoga, és a II. rendű alperes a szolgalmi joga az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés hiánya ellenére is fennáll, és e jog a rá vonatkozó speciális jogszabályi rendelkezések szerint gyakorolható, mert az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés elmaradása e jogok tekintetében a hozzájuk fűződő joghatást, azaz az I. és II. rendű alpereseket megillető használati jogosultságot nem érinti (KGD 337/2001.)

Nem korlátozza az Inytv. 3.§ (4) bekezdésének hatálya alá tartozó jogok tekintetében az alperesi jogosultságokat az Inytv. 5.§ (4) bekezdése sem, e rendelkezés ugyanis az alperesek vezetékJog, illetőleg szolgalmi jogból eredő, tulajdonjog korlátozását eredményező használati jogát semmiképpen nem érinti. Az Inytv. 5.§ (4) bekezdése legfeljebb az I. és II. rendű alperesek be nem jegyzett vezetékJog, illetőleg szolgalmi jogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzés iránti eljárásban kerülhetne szóba, abban azonban nem e per bírósága jogosult dönten. Hozzáteszi még a másodfokú bíróság azt is, hogy a II. rendű alperes szolgalmi jogának bejegyzését elutasító földhivatali határozatnak sincs relevanciája a perbeli ügyben, ugyanis a II. rendű alperes bejegyzési kérelme elutasításának a földhivatali eljárásban az volt az oka, hogy a II. rendű alperes a bejegyzést a korábban, az e tárgyban hozott határozat kiegészítése iránti eljárásban kívánta érvényesíteni, ez az

igény azonban a határozat kiegészítése iránti eljárásban nem érvényesíthető (KGD 2003/9.).

A fentiekből következik tehát az, hogy az alpereseknek az idézett Ptk.171.§ (1) bekezdése szerinti - a rájuk vonatkozó külön jogszabályokkal rendezett - használati, illetve szolgalmi joga fennáll, a felperes ezért a Ptk. már idézett 108.§ (1) bekezdése értelmében az alperesek használatát, az alperesi vezetékek elhelyezését túrni köteles, arra, hogy ezek eltávolítását kérje az alperesektől, jogcíme nincs. Ugyancsak nincs a felperesnek arra jogcíme, hogy az alperesektől azt követelje, hogy a felperesi ingatlanon a földkitermelési és tereprendezési munkálatokat végezzék el. Ha a felperes az ingatlant építési telekké kívánja alakítani, úgy az ezzel kapcsolatos költségeket magának kell viselnie.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával is, hogy az I. rendű alperes az elektromos légvezeték áthelyezésére szerződéses kötelezettséget nem vállalt, ezért szerződés alapján sem léphet fel a felperes vele szemben azzal az igénnyel, hogy vezetéket az ingatlanáról távolítsa el. A 2004. június 30-i levélben a felperes az I. rendű alperes 2004. július 17-i levelére válaszolva kizárólag a vezeték áthelyezésének tervezési munkálatait rendelte meg, mely megrendelés azonban még a tervezésre vonatkozóan sem hozott létre a felek között szerződést, az I. rendű alperes ugyanis a 2004. július 17-i levelében érhetően tájékoztatta a felperest arról, hogy a tájékoztató elfogadása esetén a tervezésre vonatkozóan megállapodást fog eljuttatni a felperes részére. Kétségtelen, hogy a tervezésről szóló megállapodást az I. rendű alperes a felperesnek nem juttatta el, e tény azonban azt a körülményt nem befolyásolja, hogy a felek között olyan szerződés, amelyben az I. rendű alperes a felperesi ingatlanról a vezeték kihelyezésére kötelezettséget vállalt volna, nem jött létre, a vezetékáthelyezés elmaradása, mint szerződésszegés a felperes kártérítési keresete jogalapjául szerződés hiányában nem szolgálhat.

A felperes kártérítési kereseti kérelmeivel összefüggésben a másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi okfejtésével, mely szerint a felperesek bekövetkezett kárát - földkitermelésből származó haszon elmaradását, illetve az előszerződés nem teljesítése miatt keletkezett kárt - nem az alperesek Ptk. 339.§ szerinti jogellenes és felróható magatartása okozta.

E kártérítési kereseti kérelem megítélésénél annak van jelentősége, hogy az alperesi magatartások és mulasztások idézték-e azt a helyzetet elő, hogy a felperes a kitermelésre szánt földet haszonnal az autópálya-építéshez 2005. április 30-ig eladni nem tudta, illetve, hogy az előszerződésben vállalt 2005. május 20-i határidőre az ingatlant építési területté alakítani nem tudta.

Az irányadó tényállás szerint az I. rendű alperesi légvezeték léteről, miután az látható volt, a felperes az adásvételi szerződés megkötésekor tudott. A felperes 2002. szeptember 13-án kötötte meg azt az adásvételi előszerződést, melynek 3. 2. pontjában vállalta, hogy saját költségén az ingatlant építési telekké alakítja, jogerős

építési engedély birtokában teleprendezési munkálatokat végez, aminek eredményeként az ügyleti ingatlan szintjét a T. utca szintjével egyezőre alakítja, a feleslegessé váló földet kitermeli, elszállítja. Ennek határideje 2005. május 20. napja volt, a felperes a munkák elvégzését ez időpontig volt köteles igazolni, ennek hiányában a vevőt az ügylettől az elállás joga illette meg. A felperesnek tehát 3 év állt rendelkezésére arra, hogy az ingatlanon húzódó villamos vezeték áthelyezéséről gondoskodjon. A felperes azonban a termőföld más célú hasznosítása iránti kérelmet is csak a szerződés megkötése után mintegy másfél évvel, 2003. október 11-én nyújtotta be a K. Földhivatalhoz, aki e más célú hasznosítást 2003. november 4-én már engedélyezte. A felperes ezt követően is csak mintegy négy hónap múlva fordult először azzal az igénnyel az I. rendű alpereshez, hogy a villamosvezeték az ingatlanról helyezze ki. Az I. rendű alperes a felperes e tárgyban írt leveire válaszolt, a felperes részére az áthelyezéssel összefüggésben a korrekt tájékoztatást megadta, és bár a felperes 2004. június 30-i levelében írt megrendelésre a korábbi levelében ígért megállapodást a felperesnek nem küldte meg, ez azonban tőle a felperes 2004. július 6-i levelére figyelemmel nem is volt elvárható, e felszólító levélben ugyanis a felperes a megrendelést követően ismételten az I. rendű alperesi vezeték létjogosultságát vitatta, és az ingatlan használata ellen tiltakozott. Lehetősége lett volna a felperesnek arra, hogy amennyiben e 2004. július 6-i - az I. rendű alperesben a korábbi megrendelés tényével kapcsolatban kétséget ébresztő - levele ellenére megrendelését fenntartja, és a tervezésre igényt tart, úgy a megállapodás megküldésére az I. rendű alperest felhívja, azonban 2004. július 6-tól 2005. januárjáig, azaz több mint fél éven keresztül semmit nem tett annak érdekében, hogy a vezeték áthelyezésének folyamata valóban meginduljon.

A II. rendű alperessel szembeni kereseti igény megítélésénél a másodfokú bíróság álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy az ingatlan megvásárlásakor, illetve a perbeli előszerződés megkötésekor a felperes a gázvezeték létéről tudott-e, avagy sem. Jelentősége annak a ténynek van, hogy 2004. május 11-én, a II. rendű alpereshez intézett levél megírásakor a gázvezeték létevel tisztában volt. Ettől számítva több mint egy év állt volna még a felperes rendelkezésére, mely egy év alatt a vezeték áthelyezésének folyamata gond nélkül lebonyolítható lett volna akkor, hogy ha a felperes a II. rendű alperes felé megfelelő igénnyel lép fel. A felperes azonban - mivel a II. rendű alperes szolgalmi jogát és ezáltal a felperesi ingatlanon fennálló használati jogát nem ismerte el - a perbeli gázvezeték áthelyezését a II. rendű alperestől az ő, azaz II. rendű alperes költségére kérte, holott a gázvezeték áthelyezésére - a II. rendű alperes által adott jogszerű tájékoztatásából is kitűnően - a felperes költségviselése mellett kerülhetett volna sor.

A fentiekből következően nem az alperesek magatartása idézte elő azt a helyzetet, hogy a felperes a földet haszonnal kitermeltetni nem tudta, valamint, hogy az előszerződésben vállalt kötelezettségének határidőre eleget tenni nem tudott, e helyzetet a felperes maga idézte elő azzal, hogy a vezetékek áthelyeztetéséről kellő időben és annak költségeit vállalva nem gondoskodott.

Miután nincs jelentősége annak a ténynek, hogy a felperes a gázvezeték létéről az ingatlan megszerzésekor, az adásvételi szerződés megkötésekor tudott-e vagy sem, valamint nincs jelentősége az energiazsúri eljárásában történteknek sem, a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletének ezzel kapcsolatos megállapításait, és a bizonyítékok mérlegelését, valamint mellőzi az arra vonatkozó ténymegállapításokat és bizonyítékmérlegelést is, hogy a II. rendű alperes a gázvezeték megjelölte-e, avagy sem, e körben mulasztott-e, avagy sem, ennek ugyanis a kártérítési követelés elbírálásánál a fentiek szerint ugyancsak nincs jelentősége.

Mellőzi még a másodfokú bíróság a kár összegszerűségére vonatkozó indokolási részeket is, a kártérítési kereset jogalap hiányában történő elutasítása esetén ugyanis a kártérítés összegszerűsége körében az ítéleti indokolás szükségtelen.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségeit megtéríteni, mely költség összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 5.§ (3) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2007. november 7.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró